

Forfatter: Frederik Christian

Titel: BREV TIL: Frederik 6. FRA: Frederik Christian (1810-07-16)

Citation: Frederik Christian: "BREV TIL: Frederik 6. FRA: Frederik Christian (1810-07-16)", i *Nogle Actstykker og Brevskaber til Danmarks Historie i nyere Tid*, C. A. Reitzels, s. 19. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002207868-000-shoot-L002207868000017.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Nogle Actstykker og Brevskaber til Danmarks Historie i nyere Tid

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Hertugen af Aug. til R. Frederik VI.
Afsendt med en Coureer den 16de om Natten.*

Sire. Oberstlieutenant Holst er i denne Eftermiddag ankommen som Coureer fra Stokholm og har overbragt mig den hosliggende Skrivelse fra Kongen af Sverrig. I en Sag af denne Vigtighed maa ingen letsindig, ingen overilet Beslutning fattes. Vanskelighederne ere umaadelige, Modgrundene af uendelig Vægt, Sandsynlighederne for et lykkeligt Udfald kun ringe, hvad enten jeg seer hen til mig selv eller til Forholdene i Sverrig, og idet jeg modtager Tilbudet, undertegner jeg maaskee min Fordærvelse. Paa den anden Side tale ogsaa meget vægtige Grunde for Antagelsen af Tilbudet.

2*

s. 20 Jeg behøver nogle Dage Tid og Ro for tydelig at udvikle mig det hidtil dunkle Virvar af Grunde og Modgrunde, og afveie, hvad der er for og imod Sagen. Følgelig kan der endnu i dette Øieblik ikke være Tale om en Beslutning.

Men førend jeg overtager Pligter mod et andet Land, maa jeg ikke glemme de Pligter, som jeg skylder mit Fædreland, og at for Tiden ingen helligere Pligter paaligge mig end disse. Deres Majestæt ville ikke befale mig, at jeg skal modtage en fremmed Krone, men De har den fuldkomne Ret til at forbyde mig Antagelsen af en fremmed Krone, og jeg skal rette mig derefter med den gladeste Lydighed. Tillader Deres Majestæt altsaa, at jeg over følgende to Spørgsmaal udbeder mig Deres Anskuelse og Villie naadigst meddeelt.

1. Stemmer det med Deres Majestæts Planer, at jeg afslaaer Tilbudet? Troer De, at Fædrelandets Interesse kan befordres ved et denægtende Svar fra min Side, og navnlig at en Forening af de tre Riger kunde tilveiebringes? Ifald Deres Majestæt har den mindste Sandsynlighed, det svageste Haab, at dette kunde være Tilfældet, saa ville De vise mig den Naade, at meddele mig det uforbeholdent, og mit Svar er afgjort. Jeg afflaaer Kronen og bringer, det forsikkrer jeg helligt, efter min Vurdering, intet Offer.

2. Dersom en Forening af Skandinavien under nærværende Omstændigheder ikke kan finde Sted, anseer Deres Majestæt det saa for mere stemmende med Danmarks Interesse, at jeg indtager den svenske Throne, eller en anden Prinds.

Jeg gjentager det. Sire, endnu er jeg aldeles ubestemt; selv om De skulde besvare det sidste Spørgsmaal bekræftende, maa jeg dog forbeholde mig den fuldkomne Frihed i min Beslutning. Af egen Drift kan man vel, som fordem hiin Romer, indviende sig til Fædrelandet, styrte sig i Afgrunden, men ingen Monarch paa Jorden kan befale saadant. Imidlertid er dog Deres Majestæts Anskuelse af dette Spørgsma s. 21maal mig vigtig fremfor Alt, og Meddelelsen deraf vilde jeg erkjende som Naade og Venskab.

Kongen af Sverrig venter Holst den 27de eller 28de i Ørebro. Jeg vil expedere ham, saasnart jeg har erholdt Deres Majestæts Svar. At Indholdet af dette Brev ikke er bekjendt for Nogen her, undtagen min Kone, behøver jeg vel ikke at forsikre Deres Majestæt.